

[Tillisch.]

døgn i folketinget, står en 100 pct. enig folketingsgruppe.

Dette kan da heller ikke komme som nogen overraskelse for det høje ting, for det, hr. Glistrup har sagt, og den stilling, fremskridtspartiet dermed har taget til regeringens afgiftsbuket, er helt i overensstemmelse med det valgoplæg og det valgprogram, fremskridtspartiet gik til valg på og hele tiden har hævdet, nemlig at vi ikke kunne gå ind for nye skatter og afgifter.

Hertil kommer, at vi ikke mener, at disse afgifter i den form, de foreligger, har den effekt, som regeringen mener at de har.

Når det så siges, at fremskridtspartiet intet ansvar viser, vil jeg gerne sige, at det kan ikke være rigtigt, at det kun er de gamle partier, der har patent på at være ansvarlige. Vi føler helt bestemt, at vi har gransket vores nyrer og sjæl for at se, om vi kunne gå med til dette, men efter moden overvejelse er vi kommet til, at det kan vi ikke.

Det er også helt i overensstemmelse med det, hr. Glistrup sagde, når vi — og jeg håber, det vil glæde hr. Erhard Jakobsen, at han får klaring på dette problem — i fremskridtspartiet som en helt enig gruppe kan gå helt og fuldstændig ind for det af hr. Erhard Jakobsen stillede dagsordensforslag.

Jeg skal måske lige hertil føje, at vi måske nok kunne have tænkt os en lidt anden formulering i slutningen, hvor der står, at regeringen vil kunne lede lovgivningsarbejdet, men vi kan acceptere ordlyden, idet vi derved forstår: fungere som regering.

Arentoft (FP):

Jeg føler trang til, da flere ordførere har angrebet Danmarks næststørste parti, fremskridtspartiet, for uansvarlighed i den nuværende situation, at sige, som netop hr. Tillisch var inde på, at vi gik til valg på bl. a. dette: ingen folketingskandidat for fremskridtspartiet vil på noget tidspunkt stemme for afgiftsforhøjelser, uden at der samtidig sker tilsvarende lettelser i de direkte skatter. Vi holder vore valgløfter, og vi har derfor i vor skriftlige henvendelse til regeringen, som hr. Glistrup nævnte i sit indlæg, stillet vore krav om modydelse for de foreslåede afgiftslove, endda i en meget blød form.

Da den ikke er med i betænkningen, skal jeg tillade mig at citere den i uddrag:

„De økonomiske indgreb må ses i en helhed og ikke isoleret. Dette gælder også regeringens forslag til afgiftslove, som fremskridtspartiet ikke kan støtte, medmindre der forinden opnås sikre garantier for: 1) De foreliggende afgiftsforslag ændres, således at urimelige beskæftigelsesmæssige og andre virkninger for enkelte arbejdspladser undgås. 2) Indkomstskatteafviklingen bringes i rette spor derved, at den indkomstskattefrie bundgrænse hæves klækkeligt pr. 1. januar 1975 eller 1976 og derefter vokser gradvis år for år. 3) Langsigtede, betydelige, effektive besparelser tilrettelægges for finansåret 1976-77.“

Opfyldes disse krav, skabes tillid i den danske befolkning og i udlandet, og paniklovgivning eller siksakkurs vil kunne undgås.

Jeg vil gerne opfordre regeringen til at tage vort tilbud op til nærmere vurdering.

Birgit Busk (U):

Jeg synes, der er en forfærdelig masse panik, og det har jeg syntes længe; jeg synes bl. a., dette ligner et panikvalg.

Jeg vil gerne sige til fremskridtspartiet: da vi sammen kom ind den 4. december, stod der i programmet noget om, at indkomstskatten, der straffer arbejde og initiativ og hæmmer opsparing, skal reduceres kraftigst muligt. Nu har vi fra regeringen i hvert fald et løfte om, at indkomstbeskattningen vil blive reduceret, og da mener jeg, man burde kunne regne med, at et ord er et ord og en mand en mand. Kan man ikke det, er vi også langt ude.

Statsministeren (Poul Hartling):

Jeg skal fatte mig i korthed. Jeg ønsker at sige tak til en række ordførere for tilslutning til regeringens forslag og for venlige ord, men jeg må jo konstatere, at ordførere, som repræsenterer et flertal, har vendt sig imod de forslag, som vi har anset for at være nødvendige, og som vi har fremsat. Det gjaldt fra første færd for det ærede medlem hr. Per Hækkerup, som sagde, at han ville gå imod forslagene, og socialdemokratiet ville gå imod. Men det er ikke noget, vi gør med glæde, sagde han. Jeg har lyst til at knytte en bemærkning til, at han derefter